

РЕШЕНИЕ

№ 6469

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6274** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на СДВР – Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ срещу Решение от 10.05.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 22-ри състав, постановено по НАХД № 10382/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление № 35/21.04.2020г. на директор на Столична дирекция на вътрешните работи, с което на К. К. С., на основание чл.209а, ал.4, пр.2, вр. ал.1 от Закона за здравето /33/ и чл. 53 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, е наложено наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл.209а, ал.1 от 33.

С касационната жалба се релевират основания за неправилност и необоснованост на решението на СРС. Изразява се несъгласие с правните изводи на съда. Моли за отмяна на оспорения съдебен акт и потвърждение на процесното НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се представлява. Представени са писмени бележки.

Ответникът – К. К. С. в съдебно заседание не се представлява. Представен е отговор на касационна жалба.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура – прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, втори касационен състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от лице с процесуална легитимация, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел, че на 11.04.2020 г. около 13:30 ч. свидетелят С. Н. от 09 РУ- СДВР извършил проверка на открито обществено място - спортна площадка фитнес в[жк]до бл.433 [населено място]. Той констатира, че при наличие на обявено в Република България извънредно положение с Решение от 13.03.2020г. на НС и въведена на основание чл.63, ал.1 от 33 със Заповеди №РД-01-143/20.03.2020г. и №РД-01-154/26.03.2020г. на министъра на здравеопазването - протиепидемична мярка, изразяваща се в забрана за посещаване на обществени места, жалбоподателят посещава и престоива на открито обществено място - спортна площадка /фитнес/, до [жилищен адрес] като нарушава въведени с акт на министъра на здравеопазването протиепидемични мерки. Във връзка с горното е съставен АУАН и е издадено процесното НП.

За да отмени НП, районният съд е приел, че в случая Заповеди №РД-01-143/20.03.2020г. и №РД-01-154/26.03.2020г. на министъра на здравеопазването представляват общ административен акт по смисъла на чл. 65 от АПК, поради което с тях не може да се допълва бланкетна разпоредба на законов текст, с който се санкционира поведението на даден субект по административно наказателен текст. Посочено е, че цитираните заповеди не са не са породили правни действие, тъй като същите не са обнародвани в ДВ, СЪОБРАЗНО нормата на чл. 78, ал.2 от АПК и нормата на чл. 5, ал.5 от Конституцията на Република България. СРС е приел още, че не е налице между отразеното в АУАН и НП изпълнително деяние и АНО не е обсъдил дали са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е неправилно.

Настоящата касационна инстанция не възприема изводите на въззивната инстанция относно правната природа на Заповеди №РД-01-143/20.03.2020г. и №РД-01-154/26.03.2020г. на министъра на здравеопазването.

Съгласно разпоредбата на чл. 65 от АПК, общи са административните актове (ОАА) с еднократно правно действие, с които се създават права или задължения, или непосредствено се засягат права, свободи и законни интереси на неопределен брой лица, както и отказите да се издадат такива актове (така Определение № 8865 от 06.07.2020 г. по адм. д. № 3873/2020 на Върховния административен съд; Определение от 01.06.2020 г. по адм. д. № 4088/2020 на Върховния административен съд).

АПК не предвижда обявяване на ОАА в Държавен вестник, а е уредено специално

производство във връзка с тяхното приемане и оповестяване. От тези правила е налице изключение като съгласно чл. 73 АПК когато неотложно трябва да се издаде общ административен акт за предотвратяване или преустановяване на нарушения, свързани с националната сигурност и обществения ред, за осигуряване на живота, здравето и имуществото на гражданите, може да не се спазят някои от разпоредбите на този раздел за уведомяване и участие на заинтересованите лица в производството по издаване на акта.

В тези случаи в хода на изпълнението на акта се оповестяват съображенията за издаването му. Процесните заповеди не уреждат абстрактни правила за поведение при извънредно положение поради здравни причини, нито дори правила за COVID епидемии, а имат за цел да уредят възникналата ситуация покрай настъпилата актуална пандемия с COVID-19. Заповедите на Министъра на здравеопазването са издадени именно в неотложна ситуация за опазване на живота и здравето на гражданите на територията на страната като същите са оповестени чрез средствата за масово осведомяване, чрез извънредни пресконференции, както и на страницата на Министерство на здравеопазването. По делото не е спорно, че процесните заповеди са обявени в интернет, на страницата на МЗ, поради което съдът намира, че същите са породили правно действие.

Не се споделят изводите на районния съд, че АНО не е обсъдил дали са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. В НП изрично е посочено защо АНО е възприел, че осъщественото деяние не притежава качеството маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Не се споделят изводите на районния съд за допуснатото съществено процесуално нарушение при издаване на АУАН и НП. Изтъкнатото от районния съд разминаване между АУАН и НП не може да се приеме за съществено такова, довело до нарушаване правото на защита на посоченото като нарушител лице. Нарушението е посочено ясно и за наказаното лице е установимо в какво се изразява нарушението му. Установената безпротиворечиво фактическа обстановка е възпроизведена в съответствие с правилата по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като административнонаказаното лице не е възпрепятствано да разбере за кое свое деяние /действие или бездействие/ му е наложено и конкретното административно наказание. В съдебното решение изцяло липсват мотиви по същество по оспорваното в настоящото производство наказателно постановление, като са изложени само доводи за допуснатото процесуално нарушение. Настоящият състав на касационния съд приема, че е налице визираното в чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2, предложение първо от НПК касационно основание за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на СРС, от друг състав на съда, тъй като е налице липса на мотиви в атакуваното решение по съществуващото на спора и делото не може да бъде решено по същество от касационната инстанция.

При разглеждане на спора по същество от касационната инстанция, доколкото на първо място се ревизира постановения съдебен акт и на второ място издаденото наказателно постановление, то касационната инстанция е в невъзможност да извърши проверка на съдебното решение, без изложени мотиви и съответно да прецени дали съдебното решение е правилно, с оглед приложение както на процесуалния, така и на материалния закон, тъй като би се явила първа инстанция по съществуващото на спора, което е недопустимо. Ако се разгледа спора по същество от настоящия касационен състав, то за първи път ще има изложени мотиви по отношение правилно приложение

на разпоредбите на закона.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че при постановяване на съдебното решение въззивният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2 от НПК – липса на мотиви по същество, което е основание за отмяна на атакуваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане на СРС от друг състав на съда.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 1, предл. последно и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Административен съд Софи-град, втори касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 10.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав, постановено по НАХД № 10382/2020 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.